

פרשת המן

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בזוי בקהר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן פמדבר בארץ ציה וערבה:

ויאמר יהוה אל משה הנני מוטיר לך לך מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסו הילך בתורת אים לא: ואמר: למשה הא אנה מחית לכו לחרמא מן שמיא ויפקו עמא וילקטו פתגם יום ביומיה כדיל דאנסו תהכו פאורתי אים לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויהי ביומא שתי תא ויתקנו ית דיתו ויהי על סד תרין על דילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ

מצרים: ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעו ארי: אפיך יתכוו מארעא דמצרים: ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו: ובצפרא ותחזו ית יקרא דני פד שמייע (קדמויה) ית תרעמותכו על מימרא דני ונחנא מה ארי אתרעמתו עלנא: ויאמר משה בתת יהוה לךם בערב בשור לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יהוה: ואמר משה בדין: לכו ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמייע קדם: ית תרעמותכו די אתו מתרעמין עלוהי ונחנא מה לא עלנא תרעמותכו אלהי על מימרא דני: ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ואמר משה לאהרן אמר לכל פנשתא דבני ישראל קריבו קדם: ארי שמייע קדמוהי ית תרעמותכו: ויהי בדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בעני: ונהו פד מליל אהרן עם כל פנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דני

אתגלי בענא: ונדבר יהוה אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: שמייע את תלנות בני ישראל דבר אלהים לאמר בין הערבים תאכלו בשור ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: שמייע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהו למימר בין שמייע תיכלו בסרא ובצפרא תשבועו לחמא ותדעו ארי אנה: ואלהכו: ויהי בערב ותעל השל ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: והנה ברמשא וסליקת סליו וחספת ית משריתא ובצפרא הנת נחת טלא סחור סחור למשריתא: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מוספס דק כפפר על הארץ: וסליקת נחת טלא והא על אפי מדברא דעדק מסלף דעדק גיר פגלידא על ארעא: ויקראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהים הוא הלחם אשר נתן יהוה לךם לאלה: וחו בני ישראל ואמרו גבר לאחיה מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להו הוא לחמא דיהב: לכו למיכל: זה הדבר אשר צנה יהוה לקטו ממונו איש לפי אכלו עמו לגלות מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: דין פתגמא די פקיד: לקוטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלותא

מונו נפשתיכוו גבר לדי ברמשא תסבו: ויעשו כו בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט: וימדו בעמור ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: וכלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאער לא חסיר גבר לפום מיכליה לקטו: ויאמר משה אלהים איש אל יותר ממונו עד בקר: ואמר משה להו אנש לא ישאר מניה עד צפרא: ולא שמייעו אל משה ויתרו אנשים ממונו עד בקר ויחם תולעים ויבאש ויקצה עלהם משה: ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחש ריחשא וסרי ורגו עליהו משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: וילקטו ויהי בצפר בצפר גבר לפום מיכליה ומה דמשתאר מניה על אפי חקלא פד חמא עלוהי שמייע פשר: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמור לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ונהו ביומא שתי תא לקטו לחמא על סד תרין תרין עמרון ואתו כל ברבי כנשתא וסויאו למשה: ויאמר אלהים הוא אשר דבר יהוה שבתו שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדה הניחו לךם למשמרת עד הבקר: ואמר להו הוא די מליל: שבתא שבת קודשא קדם: מחר ית די אתו עתידין למפא אפו וית די אתו עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אענעו לכו למטרת עד צפרא: ויגידו אתו עד הבקר פאשר

אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים ושמי הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם פלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם להם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם פל צרכיהם שמלותם לא בלטה מעליהם בן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכללנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי ובכוח כלי טרחה ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם: יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתבין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משיעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחייתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי ורעי ורעי ורעי מסורים בידיך ולא ביד בשר ודם:

Handwritten signature

K הדפסות

דפוס דיגיטלי מתקדם ומהיר
והפקות דפוס ברמה גבוהה

הדף היומי 15 תל אביב

טל: 073-7299-440 פקס: 073-7299-441

דוא"ל: khadpasot@gmail.com

את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו בצפיחת בדבש: וקרו בית ישראל את שמייה מן והוא כבר זרע גדא חזר וטעמיה פאסקריטון בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר מננו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מגיה למטרא לדריכוו בדיל דייחזון ית לחמא די אוכלית יתכוו במדברא באפקותי יתכוו מארעא דמצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: ויאמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב פמן מלי עמרא מן ואצנע יתיה קדם יי למטרא לדריכוו: פאשר צוה יהוה אל משה ונייחהו אהרן לפני העדת למשמרת: קמא די פקיד יי למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדותא למטרא: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ פנעו: ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שניו עד דמיתיהו לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לספי ארעא דקנעו: והעמר עשירית האיפה הוא: ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ואצנעו יתיה עד צפרא קמא דפקיד משה ולא סרי וריחשא לא הנה ביה: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהנה היום לא תמציאהו בשדה: ויאמר משה אכלהו יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא תשפחניה בקלא: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהנה בו: שפתא יומין תלקטניה וביומא שביעאה שבתא לא יהי ביה: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: והנה ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט ולא אשפחו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת: ויאמר יי למשה עד אימתי אתון מסרבין למטר פקודי ואורתי: ראו כי יהנה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי להם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: חזו ארי יי יתב לכוו שבתא על כן הוא יתב לכוו ביומא שותיתאה לחם תרין יומין תיכו אנש תחותהו לא יפוק אנש מאתריה ביומא שביעאה: וישבתו העם ביום השביעי: ונחו עמא ביומא שביעאה: ויקראו בית ישראל